

Teatre en temps de revolta

CARLOS ARBÓ

Dissabte passat es va inaugurar oficialment el nou teatre municipal de Lloret de Mar amb un concert de Marina a càrrec de l'orquestra de Cambra Catalana i el Cor de la Universitat Ramon Llull. L'òpera, amb llibret de Francisco Camprodon i música d'Emilio Arrieta, inclou peces molt populars com l'ària Costas las de Levante, playas las de Lloret o el famós brindis A beber, a beber y a ahogar, el grito del dolor. Cent quaranta anys després de l'estrena de la seva versió operística, les platges han resistit tota mena de temporals i el beure (ai el beure!) s'ha convertit cada estiu en un problema.

Amb aquest acte protocol·lari s'inicia la cursa d'un equipament summament versàtil que permetrà, a banda de les representacions teatrals, acollir espectacles de dansa, celebració de congressos, projecció de pel·lícules i, fins i tot, transformar-se en un plató de televisió.

Ara no toca queixar-se pel seu cost, ni pels defectes estructurals que s'hi pugin trobar sinó per aprofitar al màxim les seves potencialitats i optimitzar el seu rendiment. El teatre ofereix un ampli ventall de possibilitats per a la cultura popular que tindrà al seu abast un referent en el qual plasmar les seves inquietuds artístiques, desenvolupar la creativitat i apostar per la innovació alhora que és una oportunitat per trencar amb qualsevol elitisme provincià.

Tampoc s'ha d'ignorar la coexistència entre un teatre per passar l'estona i un teatre per sacsejar les consciències. Doncs bé, al costat del costumisme carrincló, del vodevil estantís i de comèdies d'embolics potser ja és hora de retrobar obres i autors amb un clar compromís social. Aquest punt de vista reivindica un teatre que intenti desvetllar la capacitat raonadora de l'espectador. Un teatre que, sense renunciar a la seva condició de manifestació artística, sigui un poderós element d'orientació civil que reculli les aspiracions, els anhels i les ànsies d'una col·lectivitat. Un teatre en temps de revolta.

En el seu discurs, l'alcalde va assenyalar que: "El nostre desig, doncs, és que sigui un espai que feu vostre, que respongui a les vostres necessitats donant un nou impuls a la ja destacada tradició artística de la vila". Ben segur que les entitats culturals del poble li agafaran la paraula i que els tallers teatrals per a escolars, els grups de teatre amateur i les companyies de professionals participaran en les activitats del nou Teatre de Lloret sense descans i sense treva.

D'aquesta manera, parodiant una frase d'Abraham Lincoln, serà un teatre del poble, pel poble i per al poble.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/11/29/teatre-temps-revolta/532598.html?utm_source=rss